

РЕШЕНИЕ

№ 2541

гр. София, 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 58 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1541** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Ц. Д. Г., с адрес в [населено място] против Заповед № РИС22-РД48-6/27.01.2022г. на кмета на район "Искър", Столична община.

С жалбата се оспорват задължения към Т. С. ЕАД и се твърди, че с решение по гр.д. №45339/16.12.2020г. на СРС са отхвърлени предявените задължения от това дружество.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от упълномощен представител. Иска се заповедта да бъде отменена и поради това, че жалбоподателката е лице в риск и не е в състояние да се грижи за себе си.

Ответникът чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Сочи, че заповедта е издадена от компетентен орган, в определена форма, без нарушения на административнопроизводствените правила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва в производството.

Съдът като взе предвид събраните доказателства, прие за установено следното:

В район "Искър", СО на 22.10.1997г. е съставен Акт за общинска собственост за апартаментите в блок № 50, [населено място],[жк]. На 19.04.2016г. е изготвен Акт №1833 за частна общинска собственост за апартамент №93 в същия блок.

Със заповед № 7700-39 от 01.06.2009г., на основание чл.43 от ЗИД на Закона за общинската собственост /ЗОбС/ и чл.19, ал.1 от Наредбата за реда и условията за

управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /Наредбата/, Ц. Г. и членовете на семейството ѝ - С. К. Г. - син, са настанени в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], бл. №50, вх. "Д", ет.1, ап.93. Въз основа на заповедта е сключен безсрочен договор за наем за описаното жилище между район "Искър", СО и жалбоподателката.

Издадена е Заповед № РИС17-РД48-122/22.12.2017г., с която кметът на район "Искър", СО, на основание чл.46, ал.2 от ЗОБС и чл.33, ал.1, т.1 и ал.2 от Наредбата е прекратил наемното правоотношение с Ц. Г. и членовете на домакинството ѝ, поради това, че наемателката има задължения за неплатен наем в размер на 478,70 лв., задължения към "Топлофикация София" АД в размер на 4310,30 лв. и към "Софийска вода" АД в размер на 2320,23 лв. Представена е разписка, в която е посочено, че С. Г. - син, на 28.12.2017г. е получил заповед № РД48-122/22.12.2017г.

С. К. Г. е починал на 05.04.2019г.

С писмо от 15.01.2020г. на секретаря на район "Искър", СО на жалбоподателката е указано в срок от един месец да подаде изискуемите документи за актуализиране на настанителната заповед. Писмото е получено на 23.01.2020г. от Г..

С писмо от 16.07.2021г. жалбоподателката е уведомена от секретаря на района, че има задължение към "Топлофикация София" ЕАД - 4435,01 лв. и непогасено задължение към "Софийска вода" АД - 1255,54 лв.. На 17.08.2021г. с уведомление до кмета на район "Искър", СО жалбоподателката съобщила, че не е имала възможност да отиде до "Топлофикация София" ЕАД и до "Софийска вода" АД в посочения ѝ срок, поради лечение от COVID-19 в болница до 15.08.2021г., а след това и 14 дни карантина.

Съставен е констативен акт №3/17.01.2022г. по чл.34 от Наредбата с констатация, че Г. обитава процесния апартамент без правно основание.

Със заповед № РИС-22-РД48-6/27.01.2022г. кметът на район "Искър", СО на основание чл.65, ал.2 от ЗОБС и чл.34 от Наредбата е наредил да се из земе общинското жилище от Ц. Г. и членовете на домакинството ѝ, което държи на отпаднало правно основание. Заповедта е мотивирана с това, че със заповед № РИС17-РД48-122/22.12.2017г. на кмета на район "Искър" наемното правоотношение с Ц. Г. и членовете на домакинството ѝ са прекратени. Посочено е също, че към момента задълженията на Г. и членовете на домакинството ѝ са: задължение към "Топлофикация София" ЕАД - 5549,71лв. за периода от 05.2008г. до м.11.2021г. и задължение към "Софийска вода" АД - 1385,05 лв., 84 броя фактури.

Заповедта е съобщена чрез залепване на входната врата на ап.93 на 31.01.2022г. и чрез поставяне на таблото за обявления на район "Искър" на 31.01.2022г. Жалбата е подадена на 16.02.2022г.

Съдът прие неоспорена от страните съдебно-психиатрична експертиза /СПЕ/, изпълнена от д-р П. В. - специалист по психиатрия. В заключението е посочено следното: Жалбоподателката е подвижна в рамките на леглото, със загуба на зрението на дясното око и със значителен когнитивен дефицит. Проведено е изследване с MMSE /методика за оценка на когнитивния дефицит/, получени са 18т., съответстващи на умерена деменция. Заключението е, че при Ц. Г. не са налице груби психични отклонения от типа на психоза, но е налице когнитивен дефицит до ниво на умерена деменция в прогресиращ ход. Това състояние лишава Г. от пълноценни възможности да разбира свойството и значението на извършеното от нея и да разбира произтичащите правни последици, както и да се грижи за своите работи, дори за

ежедневни ангажименти и самообслужване. По тази причина жалбоподателката не е в състояние да се грижи за своите работи. Посочено е, че началото на този дементен процес предхожда с поне три-четири години правния спор с община "Искър", като процесите на оглупяване е възможно да са били ускорени от прекаран Ковид-19 в тежка форма и са се задълбочили, за да се стигне до когнитивен спад на ниво 18г. по MMSE.

ПРАВНА СТРАНА

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от адресат на заповедта и срещу подлежащ на оспорване административен акт. Оспорената заповед не е съобщена лично на жалбоподателката. В разписката за получаване е посочено, че лицето не е намерено на адреса на 28.01.2022г. и на 31.01.2022г. и по тази причина заповедта е залепена на входната врата на ап.93. Съобщаването в производството пред административния орган се извършва по реда на чл.18а от АПК. Съгласно чл.18а, ал.9 от АПК когато страната не може да бъде намерена на адреса и не се намери лице, което е съгласно да получи съобщението, съобщаването се извършва чрез залепване на уведомление на вратата или на пощенската кутия, а когато до тях не е осигурен достъп – на входната врата или на видно място около нея. Когато има достъп до пощенската кутия, съобщението се пуска и в нея. В съобщението се посочва, че документите или книгата са оставени в канцеларията на органа или на съда и могат да се получат в едноседмичен срок. Документите или книгата се смятат за връчени с изтичането на срока за получаването им от канцеларията на органа или на съда. В случая не се установява залепване на уведомление на вратата или на пощенската кутия със съответните указания. Не са налице и доказателства за изпълнение на разпоредбата на чл.18а, ал.10 от АПК, според която когато съобщаването в производството пред административния орган не може да бъде извършено по реда на предходните алинеи, съобщението се поставя на таблото за обявления или в Интернет страницата на съответния орган за срок, не по-кратък от 7 дни, след изтичането на който съобщението се смята за връчено. Срокът за обжалване започва да тече след изтичане на срока за получаване на книгата. След като не е поставено съобщение с указан срок и ако все пак се приеме, че този срок е започнал да тече най-рано от залепването на заповедта на входната врата /31.01.2022г./ следва да се приеме, че жалбата е подадена в 14-ет дневния срок, който е започнал да тече, считано от 08.02.2022г.

Видно от заключението на СПЕ към 31.01.2022г. жалбоподателката е била подвижна в рамките на леглото с наличие на умерено изразена деменция, която в силна степен я затруднява да разбира свойството и значението на явленията, както и на извършените действия, поради което без чужда помощ не е била в състояние да се грижи за своите работи. По тази причина Г. не е могла лично да узнае за издадената и залепена на вратата на апартамента заповед. Оказването на необходимата чужда помощ е от внука /който не живее заедно с Г./ и е съобразно възможностите му предвид твърденията в молба от 24.02.2022г., респ. помощта не е постоянна. Поради липсата на достоверна информация кога жалбоподателката действително е узнала за оспорената заповед чрез оказаната ѝ чужда помощ от внука следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

С писмено сведение, представено по делото на 24.02.2022г. управителният съвет на вх."Д", [жилищен адрес][жк]е посочил, че през 2021г. Г. е била приета в

болница във връзка с Ковид-19 и след изписването е получила пост-ковид усложнения и до момента /23.02.2022г./ е на легло, а грижи по пазаруване, готвене, пране, хранене и хигиенни нужди са поети от нейния внук. Сведението не противоречи на установеното със СПЕ и е в подкрепа на извода за допустимост на жалбата.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган.- кмета на район "Искър", на чиято територия се намира жилището, съгласно чл.65, ал.2 от ЗОБС и чл.34, ал.1 от Наредбата.

Заповедта е издадена в писмена форма, с посочени фактически и правни основания.

В хода на административното производство е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Жалбоподателката не е уведомена по надлежен ред за започналото административно производство за изземване на жилището. В писмото на секретаря на района от 16.07.2021г. е посочено, че при неизпълнение на посочени парични задължения в определен срок ще бъде предприета процедура за прекратяване на наемните отношения /каквато е била проведена 2017г./, което е различно от производство за изземване на жилище след издадена заповед за прекратяване на наемните правоотношения. Неуведомяването за започналото административно производство е лишило от участие в това производство лице, което не може само да се грижи за своите работи, тоест лице, което се нуждае от специална закрила.Нарушението е съществено, тъй като не е взета предвид невъзможността на жалбоподателката сама да организира защита на правата си.

В съставения на 17.01.2022г. констативен акт не е посочено къде е извършена проверката, поради което не става ясно дали преди постановяване на заповедта е извършена изискуемата проверка на място, чрез която да се установи кои лица обитават жилището и дали измежду тях има такива, които се намират под особена защита, предвид здравословното им състояние. При такава проверка би се установило и че настаненият син на жалбоподателката, като член на домакинството ѝ е починал на 05.04.2019г. и по тази причина не може да е адресат на оспорената заповед като "членовете на домакинството ѝ".

По изложените съображения съдът счита, че допуснатото съществено нарушение на административнопроизводствените правила е довело до неправилно прилагане на материалния закон и несъответствие с целта на закона.

За пълнота на мотивите следва да се посочи, че няма неоспорими доказателства, че заповедта от 22.12.2017г., на която се е позовал ответникът в оспорения акт е влязла в законна сила. За съобщаването ѝ е представена разписка, съгласно, която С. Г. е получил заповед № РД 48-122/22.12.2017г. Както номерът, така и датата на издаване на получената от Г. заповед не съответстват на приложената в преписката заповед № РИС 17-РД48-122/22.12.2017г. Освен това в разписката не е посочено, че Г. получава заповедта не само за себе си, като член на домакинството, а и за Ц. Г., със задължение да ѝ я предаде. Аргументи в тази насока са и: писмото от 15.01.2020г. на секретаря на район "Искър", СО, с което на жалбоподателката е указано в срок от един месец да подаде изискуемите документи за актуализиране на настанителната заповед и писмото на секретаря на район "Искър" от 16.07.2021г., в което се сочи, че при неизпълнение на паричните задължения ще бъде предприета процедура по прекратяване на наемните отношения, тъй като от съдържанието им следва, че и органът към 15.01.2020г. и към 16.07.2021г. не е считал, че заповед № РИС 17-РД48-122/22.12.2017г. е влязла в законна сила.

Предвид изложеното оспорената заповед като незаконосъобразна следва да бъде отменена. Жалбата е основателна.

При този изход на делото по сметка на АССГ ответникът следва да внесе сумата 133,00 лв., представляваща разликата между присъдения и внесения от жалбоподателя хонорар за д-р П. В., който след внасянето му да бъде изплатен на вещото лице.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № РИС22-РД48-6/27.01.2022г. на кмета на район "Искър", Столична община.

ОСЪЖДА Столична община, район "Искър" да заплати по сметка на Административен съд - София град сумата 133,00 лв. за хонорар на вещото лице д-р П. В..

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд в 14-ет дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: